Biblioteca municipală
Tîrgu-Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7163 4 PAGINI 30 BANI Sîmbătă 2 septembrie 1972

ANTONIU VASILE A DEBUTAT VICTORIOS

Pugilistul român **Antoniu Vasile** a avut o evoluție remarcabilă în partida susținută aseară în compania nigerianului Abayomi pe care, în urma unor atacuri dezlănțuite, l-a obligat să abandoneze lupta în repriza a doua.

INTERMEZZO OLIMPIC...

ROMÂNIA
MÜNCHEN'72

În timp ce serialul olimpic începe în Olimpiapark și la televiziune de la nouă dimineața și se încheie abia la miezul nopții, cu o desfășurare obsedantă în imagini, alb negru și color, în timp ce un imens fluviu de oameni șerpuiește în permanență de la Boxhalle la Radstadion și Volleyballhalle, în panică să nu piardă măcar o singură vedetă care se produce pe plasticul multicolor al arenelor, tot în acest timp, deși ar părea prematur, încep să-și facă loc primele concluzii ale acestei Olimpiade, care a debutat fulgerător din toate punctele de vedere. Rezultă din opiniile unor oameni reputați, de specialitate, prezenți la toate edițiile postbelice ale Jocurilor Olimpice, că de această dată se cristalizează mai precis decît oricînd, reformele și perspectivele în materie olimpică. Trebuie să fie mult adevăr în aceste mărturisiri, deîndată ce și noi, mai de curînd martori ai Olimpiadelor, simțim — numai după o săptămînă de prezență la München — clarificarea multor dubii și obținerea unor prețioase certitudini.

Desigur, încă nu e cazul să le expunem pe larg, dar pe scurt am putea afirma că dacă pînă acum unii au mai crezut că sportul de performanță este încă o joacă, de aici înainte ne este clar că sportul de performanță trebuie să respecte legile producției și dacă dorim să avem pe viitor cît mai mulți supercampioni, atunci — este absolut necesar — ca mișcarea sportivă să aibă suportul acordat producției, în general, dar să și respecte rigorile acesteia.

Pe spații largi, ziarele discută viitorul statut al sportivilor, în legătură cu barierele puse în fața de Avery Brundage și convingerea că lordul Killanin va aduce un dezgheț în materie, pentru ca marile talente sportive să poată să beneficieze, pe viitor, de un sprijin mult mai important decît pînă acum, inclusiv din partea producătorilor de materiale sportive. O asemenea viitoare reglementare, chiar dacă vom fi sau nu de acord cu ea, va avea o influență extrem de importantă asupra dezvoltării performanței sportive și vor fi necesare măsuri în consecință din partea fiecărei țări care dorește să fie prezentă pe firmamentul sportiv mondial.

Rivalitatea sportivă dintre diferitele țări aflate în competiția produsă de clasamentul pe medalii și puncte, popularitatea și popularizarea pe care le oferă un titlu olimpic este, de asemenea, la ordinea zilei printre cei prezenți aici, dar și în coloanele presei sportive. Ziarul l'Équipe a făcut o propunere ca acest clasament pe medalii și puncte să se facă pe categorii de țări, în funcție de mărimea populației. Autorul articolului susține că este nelogic și nejust ca țări cu peste 200 milioane de locuitori (și se referea, desigur, la cele două mari forțe olimpice U.R.S.S. și S.U.A.) să fie în aceeași categorie de țări populate de numai 50 sau 20 milioane de locuitori, pentru că este normal ca dintr-o populație numeroasă să rezulte o bază de talente sportive, proporțional superioară celorlalte populații mai reduse. Părerea ziarului parizian este împărtășită de foarte mulți din cei prezenți aici și s-ar putea să aibă un ecou favorabil pe viitor. Pe de altă parte, nimeni nu ne-ar opri să întocmim, de pe acum, asemenea clasamente deîndată ce și acela general, existent în prezent, este, de asemenea, neoficial din punctul de vedere al Comitetului Olimpic Internațional, însă luat în considerare, în unanimitate.

Un alt clasament este pe cale de a fi întocmit din cauza unei noi rivalități care se conturează și anume, acela al ierarhiei dintre continente. Deci, acestea sînt Jocurile Olimpice, care dau tonul unei noi rivalități, deoarece la München concurența apare mai pregnant decît la oricare din precedentele Olimpiade. Într-adevăr asaltul Africii, Americii de Sud și chiar al unei părți a Asiei, începe să se concretizeze aproape la fiecare sport dintre care cel mai impresionant este boxul. Europa, care a fost leagănul sportului mondial, a avansat puțin în comparație cu progresul Americii de Nord, în timp ce celelalte continente amintite vin din urmă foarte puternic. Deși această rivalitate intercontinentală pare artificială, mai mult de domeniul statisticii, este totuși demnă de luat în seamă pentru viitorul apropiat pentru proporțiile pe care le vor lua Jocurile Olimpice atunci cînd și Republica Populară Chineză, cu uriașul ei potențial uman, își va face intrarea în arena olimpică.

Pentru noi, toate aceste dezbateri, presupuneri, sînt demne de luat în seamă pentru că va fi absolut necesar să gîndim și să acționăm și în sport, ca și în domeniul economic și industrial, cu prognoza indispensabilă dovedită atît de utilă pentru a ști unde vrem să ajungem (de pildă la Olimpiada din 1980), cu ce și cum să realizăm țelul pe care ni-l vom propune, asupra căror obiective merită, cu adevărat, să insistăm și ce trebuie să abandonăm, să știm cu ce ne putem prezenta la înălțime în fața acestei lumi avide de spectacol sportiv, care s-ar putea ca peste cîteva Olimpiade să dubleze miliardul de spectatori de azi.

München, 1 septembrie

Aurel NEAGU

A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ

München • 26 august–10 septembrie 1972

Festivitate de premiere la lupte libere. Pe podiumul de onoare au luat loc concurenții de la categoria semimijlocie: Levan Teolașvili *(U.R.S.S.),* John Peterson *(S.U.A.) și* Vasile Iorga *(România)* Telefoto: AGERPRES

HANDBALIȘTII ROMÂNI ÎN GRUPA SEMIFINALĂ

În al doilea joc: România—Spania 15–12 (6–4)

AUGSBURG, 1 (prin telex de la unul din trimișii noștri speciali).

Cocheta „Sporthalle" din această localitate a găzduit un cuplaj interesant din cadrul seriei C a turneului preolimpic de handbal, în cadrul căruia selecționata țării noastre a întîlnit reprezentativa Spaniei. Favoriți indiscutabili, handbaliștii români au cîștigat această partidă cu scorul de 15—12 (6—4), asigurîndu-și în acest fel un loc în grupa semifinală.

Deși au cîștigat partida, jucătorii noștri nu au fost lipsiți de emoții, pentru că — așa cum s-au prefigurat lucrurile încă de la primele întîlniri — fiecare outsider al acestui turneu luptă din răsputeri pentru a realiza un rezultat cît mai onorabil, fapt care duce la un echilibru de forțe rar întîlnit în marile turnee ale acestui joc sportiv. Echipa Spaniei a constituit, deci, un adversar redutabil, care a încercat să-și pună în valoare principalele sale calități: viteza, pătrunderile individuale, finalizările rapide, prin procedee tehnice de mare finețe. Acestui stil de joc, selecționata română i-a opus o apărare mobilă, foarte atentă, promptă în intervenții, folosind în atac acțiunile lungi, cu o pregătire calmă și minuțioasă a schemelor de pătrundere prin sistemul defensiv advers.

Spaniolii au început întîlnirea cu mult aplomb și au condus cu 1—0 (min. 3) și cu 3—2 (min. 8), după care inițiativa a trecut total de partea echipei române. Aceasta s-a impus clar, ajungînd să conducă cu 10 minute înainte de fluierul final cu 13—8 și permițîndu-și chiar să se relaxeze în această parte a întîlnirii, cînd victoria sa nu mai putea fi pusă la îndoială.

Este de subliniat și faptul că antrenorii români au utilizat în acest joc rezervele primei formații. În poartă a evoluat, de pildă, Dincă, iar Gruia nu a intrat în teren, decît cîteva minute din repriza secundă. Dintre cei ce au jucat, mai bine s-au comportat Dincă, Schobel, Gațu și Gunesch.

Punctele au fost înscrise de: **Gruia (3), Tudosie (3), Schobel (2), Kicsid (2 — unul din 7 m), Gunesch (2), Gațu, Stockl și Dan Marin** pentru România; **De Andres (5 — două din 7 m), Morera (2), Medina (2), Taure, Villamarin și Andreu** pentru Spania. Au condus bine **T. Janerstam** și **L. Larson**, Suedia.

Alte rezultate: **Polonia — Danemarca 11—8 (6—4), R.D. Germană— Tunisia 21—9 (11—2), Iugoslavia — S.U.A. 25—15 (11—9).**

UN FRUMOS SUCCES AL LUPTĂTORILOR NOȘTRI

PRIMA MEDALIE LA LIBERE

Joi seara a fost mare bucurie în tabăra luptătorilor români, cînd s-a aflat că juriul a restabilit dreptatea și reprezentantul nostru **Vasile Iorga** a primit o binemeritată medalie de bronz. Sportivul brăilean a urcat pe podiumul de onoare cucerind o medalie cu o deosebită semnificație. Este prima medalie olimpică cucerită la lupte libere.

Momentul aflării acestei vești a fost emoționant. Vasile Iorga plîngea în timp ce era îmbrățișat și felicitat de colegii săi din lotul de libere. Lacrimile sale nu au fost însă de fericire, așa cum am văzut adesea în aceste zile la Jocurile Olimpice, ci de durere. O durere grea, apăsătoare. Cu brațul drept tumefiat de întinderea de ligamente, Vasile Iorga a luptat eroic în ultimul său meci, după ce o noapte întreagă nu putuse dormi de durere.

Performanța lui Vasile Iorga, medaliat cu bronz și la ultimele două ediții ale campionatelor mondiale și la cele continentale din 1970, este acum și mai valoroasă. Într-o companie mai selectă, Vasile Iorga și-a confirmat clasa internațională. El are 27 de ani și, firește, poate spera la locuri și mai bune în viitoarele competiții internaționale de amploare.

— Îi mulțumesc antrenorului federal Ion Crisnic și celui care mi-a călăuzit primii pași la Brăila, antrenorul Alexandru Tătaru — a adăugat proaspătul medaliat — **pentru grija și devotamentul cu care m-au pregătit.**

În afara lui Vasile Iorga și alți luptători români s-au comportat bine, iar cu mai multă șansă ei ar fi putut urca pe podium. Ne referim la **Ion Arapu, Petre Cearnău, Petre Coman** și **Ștefan Stîngu.** Locul 5 ocupat de Arapu nu ne satisface pe deplin, cu toate că la prima vedere rezultatul său este mulțumitor, avînd în vedere numărul participanților la categoria sa (semimuscă): 23. El a pierdut șansa la o medalie în primul meci, cu japonezul Umeda. În această partidă Arapu a avut un avantaj de 5 puncte, foarte greu de pierdut cînd mai era doar un minut de luptă. Cu toate acestea Arapu n-a reușit să-l mențină, fiind întrecut la puncte.

Și Petre Cearnău a fost aproape de o medalie. A pierdut însă prin tuș ultimul meci — ce-i drept, în fața celui care a și cucerit medalia de aur— și a trebuit să se mulțumească cu locul 5. Oricum, după locul 5 la campionatele mondiale și 3 la cele europene, Cearnău s-a arătat în progres avînd în vedere faptul că au luat parte 25 de concurenți. În regres s-a dovedit a fi Nicolae Dumitru (locul 14 din 29 de participanți) față de locul 4 la campionatele mondiale de anul trecut. Și Petre Co-

Ion OCHSENFELD

(Continuare în pag a 2-a)

BORZOV ȘI RUTH FUCHS CAMPIONI OLIMPICI INDISCUTABILI

Ileana Silai în finală la 800 m

Valeri Borzov, *indiscutabil cel mai bun sprinter mondial la această oră*

Atletismul olimpic a încetat de mult să mai fie considerat ca o simplă glumă. Cea mai bună dovadă o constituie, dacă vreți, marele număr al sportivilor veniți la München aureolați de mari succese și de performanțe răsunătoare și care, dintr-un motiv sau altul, n-au putut face față nici măcar pretențiilor primei etape, cea a calificărilor, adevărate „furci caudine" chiar și pentru mari personalități ale stadionului. Așa se face că joi, la suliță, n-au avut acces în concurs o seamă de performere de prima mînă, aruncătoare cu rezultate de peste 60 de metri. Situația s-a petrecut întocmai și la prăjină, în calificări producîndu-se ieri, la eliminarea din concurs a numeroși săritori între care — citiți bine — suedezul Kjell Isaksson (5,58 m în 1972), americanul Steve Smith (5,50 m) și italianul Renato Dionisi (5,45 m). Și standardul de intrare în concurs n-a fost decît de 5,10 m! În această situație comentariile chiar că devin de prisos!... Și totuși trebuie să mai arătăm, apropo de prăjină, că baremul n-a putut fi îndeplinit decît de 7 săritori, astfel că pentru a se completa numărul minim de 12 finaliști au fost primiți și alți atleți cu un rezultat inferior cu 10 cm standardului!

În calificări la disc 13 atleți au izbutit să treacă de 59 m cele mai bune rezultate, desigur puțin edificatoare pentru forma actuală a sportivilor le-au înregistrat cehoslovacul Danek 64,32 m, finlandezul Kahma 62,24 m, suedezul Bruch 61,24 și americanul Silvester 61,20 m.

Întrecerile zilei a doua a concursurilor de atletism au programat două finale, cea de la 100 m bărbați și la aruncarea suliței femei.

În cea mai rapidă cursă alergătorul sovietic **Valeri Borzov** a obținut o victorie netă din toate punctele de vedere. Acest mare alergător din Kiev (născut la 20. 10. 1949) s-a impus cu autoritate, ca principal favorit. Încă de la prima sa evoluție în cadrul seriilor cursei de 100 m, apoi în sferturile de finală și în semifinale pe care le-a dominat cu alură seniorală. Borzov, de două ori campion continental pe această distanță, repetă figura lui Armin Harry, din 1960, **făcînd o breșă în palmaresul sprinterilor americani, obișnuiți învingători ai Olimpiadelor. Potrivit tradiției anticelor Jocuri, cînd numele învingătorului cursei de viteză era dat întregii Olimpiade, ar însemna ca aceasta să se numească, de acum înainte, Olimpiada-Borzov.**

Clasamentul: **1. VALERI BORZOV (U.R.S.S.) 10,14 s. 2.** Taylor (S.U.A.) 10,24 s, 3. Miller (Jamaica) 10,33 s, 4. Korneliuk (URSS) 10,36 s, 5. Fray (Jamaica) 10,40 s, 6. Hirsch (R. F. a Germaniei) 10,40 s.

În ceea ce privește aruncarea suliței exista, pînă vineri, o anume tradiție, aceea că principala favorită să nu fi putut încheia victorioasă competiția olimpică. La Tokyo a cîștigat o necunoscută — Mihaela Peneș, la Mexico o aruncătoare fără prea mari șanse — Angela Nemeth-Ranki. De data aceasta, la München, victoria a revenit celei mai îndreptățite dintre competitoare, actuala recordmană a lumii,

(Continuare în pag. a 4-a)

VÎLTORILE DE LA AUGSBURG

Aceste J.O. ultramoderne seamănă, într-un fel, cu vîltorile de la Augsburg, unde slalomiștii spumei dintre bolovani încearcă să-și închipuie că ei sînt cei care duc barca spre sosire. Aici totul plutește torențial — o adevărată coajă de nucă aruncată în șuvoiul Urlătoarei. Bombardamentul de informații și imagini este atît de obositor, încît parcă și spectatorul inocent cade frînt, spre seară, fără să mai poată urmări rezumatul filmat în care fetița cea blondă, Olga Korbut, face un mare efort pentru a-și ascunde oboseala, zîmbind.

...Ultima zi de august la Oberschleissheim. Semifinalele canotorilor. Încep cursele. Încep emoțiile Canonada informațiilor și a imaginilor se desfășoară din plin. Crainicul urmărește cursa cu voce gravă. Tabela electronică imensă, ca un zgîrie-nori, fixează mereu poziția bărcilor, cu mii de becuri care se ambiționează să imite și forma ambarcațiilor. Televizorul oferă amănunte pentru definirea tehnicii schifiștilor. Din minut în minut, băieți și fete în costume portocalii aduc foile oficiale, în care computerele înregistrează toți timpii intermediari, viteza vîntului, temperatura apei, a aerului, umiditatea, presiunea atmosferică și nu mai știu ce...

În sfîrșit, echipajul lui Tușa se apropie de sosire. Alerg la biroul de presă. Dau tichetul de intrare și obțin un altul pentru interviul de la ponton. Adică pentru singurul moment în care cronicarul face ceva în plus față de telespectatorul lipsit de griji. Cu tichetul în mînă, alerg vreo doi kilometri, coborînd pe lîngă turn. Arăt tichetul celor 15 sau 20 de controlori. Schimb două vorbe cu Tușa. Reiau cursa în sens invers. Recapăt tichetul de intrare. Telefonez rezultatul și pornesc spre autobuzul Presse 7, care e în pădure la vreo 300 m. Urmează o nouă cursă. După ce trecem de încrucișarea cu tabela care indică drumul spre Dachau, încep ambuscadele. Autobuzul este nevoit să aștepte. Orice ocol spre stînga înseamnă minute. Semaforul verde clipește neputincios.

Ajungem, în sfîrșit, la centrul de presă din München. Cîteva rînduri scrise pe genunchi, pentru că holul e plin. Cronicarii își păstrează cu înverșunare locul din fața televizoarelor, ca într-o gară în care se mai așteaptă un singur tren. E trecut de două. **Nu mai e timp pentru masă. Fuga la atletism! Mă gîndesc că acolo va fi puțină liniște. Intrăm greu prin labirintul de la Olympia Stadion. Mă opresc, o clipă, în fața unui grup de atleți, aflați la încălzire. Unde e Borzov? Unde e Taylor? Dar curiozitatea mă costă. Va trebui să ocolesc enorm, pentru că orice intrare e o supapă care se închide.**

În fine, la masa presei. Uit oboseala. Viorica are locul trei pe tabela electronică. Mă aflu între doi cronicari bulgari care suferă pentru Diana Iorgova. Seriile de 800 m fete se succed din trei în trei minute. Fără să vrei, privești tabela. Fără să vrei, privești spre televizorul de jos, unde Karin Janz lucrează la paralele. Fără să vrei, privești peste alte două televizoare (și sînt 2 000 la masa presei), unde un călăreț mexican cade dincolo de gardul de sîrmă. Fără să vrei, asculți exclamațiile cronicarului francez, care a întors butonul spre ciclism...

Bombardamentul continuă, haotic, ca vîltorile de la Augsburg. Italienii comentează cazul Spitz. Unii sînt de părere că americanul a venit intenționat cu pantofii Addidas în mînă, pe podium. Alții se revoltă, condamnînd procesul de intenție. Unul dintre ei strigă în gura mare: „De ce mai veniți la Olimpiadă, dacă sînteți gata să jigniți un om, cu o simplă bănuială?" Oricum, casa Addidas realizează cel mai mare succes publicitar din istorie. Un miliard de oameni știu astăzi că Mark Spitz preferă pantofii Addidas...

Torentul continuă. Ia startul Borzov. Aleargă fantastic. Taylor e lipit de el. Tabela amuțește întregul stadion: 10,07!!

Sare, din nou, Viorica. O văd de la 100 m, pe viu. O văd de la o jumătate de metru, simultan, în prim plan, pe micul ecran. Operatorii o

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

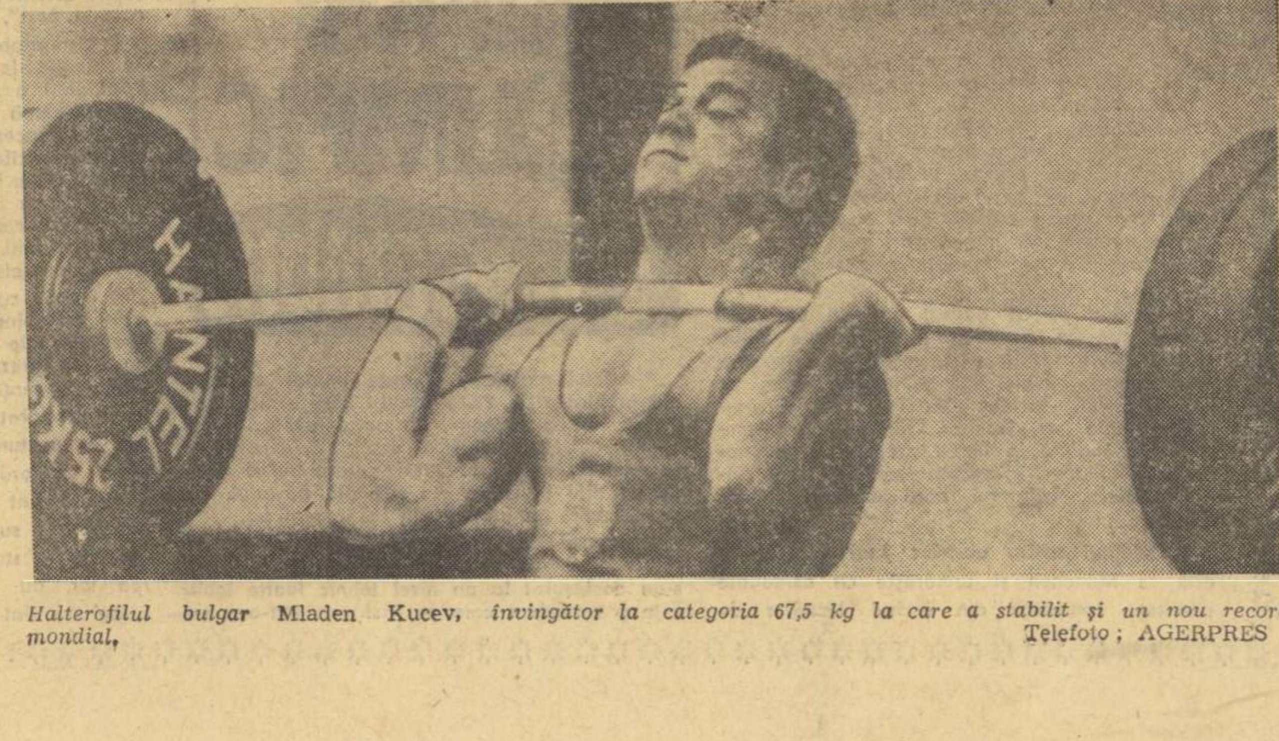

Halterofilul bulgar Mladen Kucev, *învingător la categoria 67,5 kg la care a stabilit și un nou record mondial,* Telefoto: AGERPRES

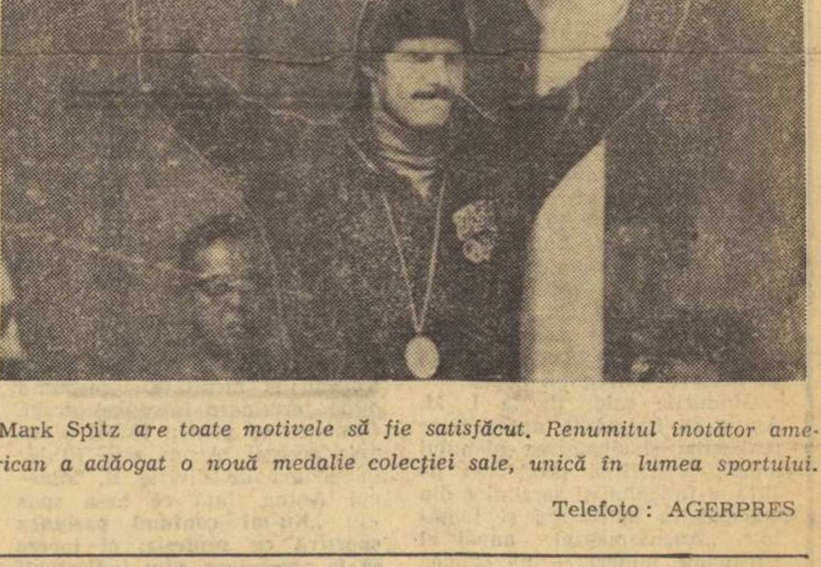

Mark Spitz *are toate motivele să fie satisfăcut. Renumitul înotător american a adăogat o nouă medalie colecției sale, unică în lumea sportului.*

Telefoto: AGERPRES

DEBUT DE SEZON AL REPREZENTATIVEI DE FOTBAL

MÎINE, LA CRAIOVA, ROMÂNIA — AUSTRIA, O PARTIDĂ CARE SUSCITĂ UN VIU INTERES

● Fotbaliștii austrieci au sosit ieri la amiază în localitate ● Un singur semn de întrebare în alcătuirea „11"-lui român: cine va fi purtătorul tricoului cu nr. 8? Domide sau Dembrovschi ● Craioveanul Marcu debutează în echipa României ● În deschidere, de la ora 14, se vor întîlni echipele de tineret

CRAIOVA, 1 (prin telefon de la trimisul nostru).

Inspirată ideea organizării amicalului cu Austria într-un oraș de provincie! Cum este, mai ales, această ospitalieră Craiovă, o gazdă atentă și atașată tricolorilor încă din primele ore ale sosirii noastre aici.

ROMÂNIA

RĂDUCANU
N. IONESCU SĂTMĂREANU DINU DELEANU
DUMITRU NUNWEILLER
LUCESCU DOMIDE (DEMBROVSCHI) DOBRIN MARCU

Partida va începe la ora 16 și va fi condusă de o brigadă de arbitri iugoslavă alcătuită din NIKOLO MLADENOVICI — la centru, I. SELIMOVICI și P. RISTICI — la linie.

JARA KÖGELBERGER HICKERSBERGER
ETTMAYER STAREK HATTENBERGER
PUMM HORVATH SCHMIDRADNER (KRIEGER) SARA
STACHOWICZ

AUSTRIA

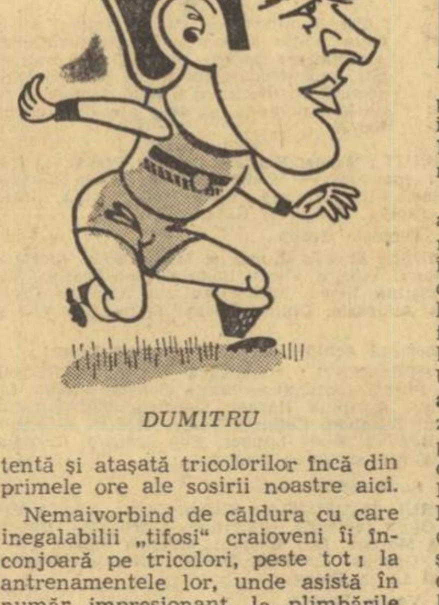

DUMITRU

Nemaivorbind de căldura cu care inegalabilii „tifosi" craioveni îi înconjoară pe tricolori, peste tot: la antrenamentele lor, unde asistă în număr impresionant, la plimbările acestora prin oraș, prin pitorescul „Parc al poporului", în sălile de spectacol, seara. Aceiași teribili suporteri care, cu numai două săptămîni în urmă, exultau cînd Răducanu scotea balonul din plasă, expediat acolo de Oblemenco, îi doresc din tot sufletul bună șansă portarului rapidist, cunoscînd parcă intențiile antrenorului Angelo Niculescu în privința 11-lui de duminică...

...Aseară, după antrenamentul ce a durat 60 de minute, cunoșteam și noi — cu un singur mare semn de întrebare — formația pentru meciul cu Austria. **În poartă,** Angelo Niculescu va începe cu Răducanu, în favoarea lui pledînd o recentă evoluție foarte bună, aici, la Craiova. Un argument psihologic. Apoi, în **apărarea imediată** — noutatea sezonului: Sătmăreanu va apărea pe post de fundaș central dreapta, locul lui fiind luat de ploieșteanul Nae Ionescu. Ceilalți doi fundași: Dinu (care acuză totuși o ușoară contuzie la gamba piciorului drept și urmează tratamentul indicat de dr. Dumitru Tomescu) și Deleanu. **La mijloc,** un statu quo absolut de înțeles, Dumitru — Radu Nunweiller, urmînd ca, numai în caz de nevoie, să se apeleze și la serviciul lui Hajnal. Miercuri, la Oltenița, mureșeanul a făcut, în repriza a doua, pereche cu Radu Nunweiller, prilejuind, la sfîrșit, o observație demnă de luat în seamă: fiind amîndoi mijlocași dreapta, la echipele lor de club, nici unul nu-și îndeplinește, așa cum ar dori antrenorul naționalei, sarcinile defensive, îndeosebi procedeul deposedării. Semnul (mare) de

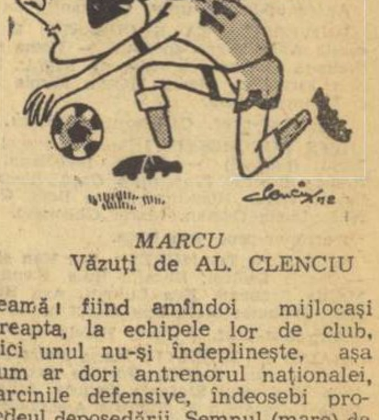

MARCU
Văzuți de AL. CLENCIU

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 3-a)